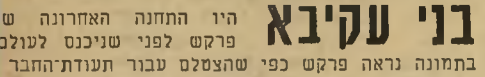

הַיֵּשׁ שְׁבוּחַ מְכַלָּא דַּמְלָה וְנִתְכַּסּ—מָה הִכָּךְ אוֹתוֹ לִפְנֵי
נַחֲמִין פִּרְהַע

מכתב מחו"ל לקרוביו, שלח פרקש ע גלויה. אותו זמן שוחר ברחשיו מיוחד, ליתר מאמנו, יצא את הארץ בידיעה ה

★ ★ ★
מדוע ברח?

פרקש עצמו נתן את התשובה: „אנחנו רוצים שיטפלו בי טיפול פסיכיאטרי“ חזר ואמר לתופסיו.

לא היתה זו התשובה היחידה. במשך השנים האחרונות, וגם לאחר ריכוזו האחרון, טען נחמן שהאף חף מפשע, שהרשעותו בשוד תנובה — עליה נידון לחמש שנות מאסר אותן הוא מרצה כעת — בבטחנות יסודה, הוא גם מכחיש את הפשע השני, שהמשטרה הדיבקה לו. „אני לא הייתי שביצע את השוד בשדרות חן“, טען בכל הזדמנות.

האיש הסוען דברים אלה הינו אדם שבור ורצוק, בן למשפחה טובה וישרה, שהגיע בדרגות מיוחדות אל ספסל הנאשמים ואל בית הסוהר. מה היתה דחי חיי שם בבורח המפורסם ביותר במדינת ישראל?

★ ★ ★
"העיניים שלי!"

באבט יוצאת למלחמה

במברג שהיה בידם פתחו את חדרו של
יופאט השנינים ועללו אותו מאחוריהם, כש-
הם מבצעים את כל מעשיהם בדממה ובה-
שכיחה. הם התקברו כל החלון המסורג,
החללו לנסר אותו בעזרת מסורים שהתקינו
ששתי מסוריות שבורות מורכבות על
פיסיס עץ. לאחר שעה ארוכה של עבודה
אמוצת, היו הסורגים מונחים לרגליהם.
פרקש הוציא את ראשו מבעד לחלון.
הכל בסדר, לחש לטומי בליץ קצרה-ראייה
המרכיב מספיים.
פרקש יצא מבעד לחלון אל החצר הפני-
מית, מיהר בריצה אל הבניין שהקיף אותה.

למשך שניות קפאו השוטרים במקומם. הם התנערו מתדהמתם רק כאשר התרוממה דמות אפילה מתוך התעלה, נבלעה בתוך ה"חשיכה הגדולה. הסמל שמחוני, האחראי על החוליה, כיוון את אקדחו לעבר הבורח והירוק את מחסיתו. איתו, אך הדמות המשיכה לרוץ. "לפתוח באש!" קרא שמחוני, אנשינו, שידעו כי הפקודה הייתה לתפוס את הבורחים בכל